

¶ Cuiusmodi sint quæ speciem doctrinarum habeant: sed neq; delectent: neq; utilia sint: atq; inibi de uocabulis singularem urbiū regionūq; immutatis. cap. vi. Homo — 85
 ¶ Quod. M. Varro. Cn. Pompeio consuli primum designato cōmentarium dedit quem appellauit isagogicum de officio senatus habendi. cap. vii. Cn. Pompeio — 85
 ¶ Questum esse dissensumq; an præfectus latinæ causæ creatus: ius senatus cōuocandi consulendiq; habeat. cap. viii. Præfectum — 85. b

¶ Capitula quintidecimi Libri:

Quod in. Q. Claudii annalibus scriptum est lignum alumine oblitum non ardere. cap. i. Declamauerat — 86

¶ Quod Plato in libris quos de legibus composuit: largiores: leuioreq; in conuiuuiis inuitariunculis uini non inutiles esse existimauerit. cap. ii. Ex insula — 86

¶ Quid. M. Cicero de particula ista senserit. scripseritq; quæ præposita ē uerbis au-fugio & aufero: & an in uerbo autumo eadem ista hæc præpositio esse uideri debeat. cap. iii. Legimus librum — 86. b

¶ Historia de Ventidio Basso ignobili homine: quæ primum de parthis triumphasse memoriæ traditum est. cap. i. iii. In sermonibus — 86. b

¶ Verbum profligo a plerisq; dici improprie insciteq; cap. v. Sicut alia — 87

¶ In libro. M. Ciceronis de gloria secundo manifeste est erratum in ea parte in q̄ scri- ptum est super Hectore & Aiace. cap. vi. In libro — 87

¶ Obseruatū esse in seibus: q; annū serē ætatis tertium & sexagesimū agāt aut labo- ribus: aut interitu: aut clade aliqua insignitū. Atq; inibi super eadē obseruatione exē- plum appositum. Epistolæ diui Augusti ad Caium filium. cap. vii. Obseruatum — 87. 2

¶ Locus ex oratiōe phauorini ueteris oratoris de cœnæ atq; luxuriæ exprobratione qua usus est quum legē liciniā de sumptu minuēdo suauit. cap. viii. Quū legeremus — 87. b

¶ Quod Cecilius poeta frontem genere uirili non poetice: sed cum probatione & cū analogia appellauit. cap. ix. Vere — 88

¶ De uoluntario & admirando interitu uirginū milegiarum. cap. x. Plutarchus — 88

¶ Verba se. cō. de exigēdis urbe Roma phis: Itē uerba edicti cēsōz: quo improbat: & coerciti sūt: q; disciplinā rhetoricā instituere & exercere Romæ corpat. cap. xi. Fānio — 88

¶ Locus ex oratione Gracchi de parsimonia ac de pudicitia sua memoratissimus. ca- put. xii. Gracchus — 88. b

¶ De uerbis inopinatis: quæ utroq; ue. sum dicuntur. & a grammaticis cōmunia uo- cantur. cap. xiii. Vtor & uereor — 88. b

¶ Quod Metellus Numidicus figuram orationis nouam & orationibus græcis mu- tuatus est. cap. xiiii. Apud. Q. Metellum — 89.

¶ Passis uelis: & passis manibus dixisse ueteres non a uerbo suo quod est patior: sed ab alieno: quod est pando. cap. xv. Ab eo — 89.

¶ De nouo genere interitus crotoniensis milonis. cap. xvi. Milo crotoniensis. — 89

¶ Quam ob causam nobiles pueri atheniensium tibiis canere desierint: quum patri- um istum morem canendi haberent. cap. xvii. Alcibiades atheniensis — 89

¶ Quod pugna belli ciuiliis uictoriaq; C. Casaris quā uicit in pharsaliis campis nū- ciata predictaq; est per cuiusdā Cornelii sacerdotis uaticinium eodem ipso die in Ita- lia patauit. cap. xviii. — 89

¶ Verba. M. Varronis memoria digna: ex satyra: &c. cap. xix. Non paucis. — 89. b